

indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Op-hold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 199:

Forslag til folketingsbeslutning om at bruge miljøpolitikken til at skabe flere job.

Af Ole Sohn (SF) m.fl.
(Fremsat 23/4 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

SF foreslår i sit beslutningsforslag, at man bruger miljøpolitikken til at skabe flere job, og SF har fem konkrete forslag til, hvordan det kan lade sig gøre.

SF foreslår, at man for det første fremrykker en renovering af vandledningerne og kloaknettet; at man for det andet oprenser flere giftgrunde; at man for det tredje fremmer skovrejsning og naturpleje; at man for det fjerde laver en ny grøn jobpulje, og at man for det femte afsætter flere penge til produktudvikling og forskning inden for renere teknologi m.v.

Jeg finder forslagene bemærkelsesværdige. For nylig stillede SF i det reviderede forhandlingsudspil til vandmiljøplan III forslag om miljøtiltag, som indebærer negative beskæftigelsesmæssige konsekvenser, så man må spørge sig selv, om SF's politik er gennemtænkt og troværdig, når man med den ene hånd er parat til at nedlægge arbejdspladser og med den anden vil oprette nye.

Til SF's forslag vil jeg helt generelt sige, at regeringen de sidste 2 år har gennemført en række initiativer for at øge beskæftigelsen og nedbringe ledigheden. For regeringen er det vigtigt, at der er fokus på ordinær beskæftigelse, og med forårspakken lancerede regeringen en række omfattende initiativer for at styrke beskæftigelsesudviklingen og reducere ledigheden. Regeringen har med forårspakken ønsket at fremskynde opsvinget, og det har givet en væsentlig stimulans til konjunkturudviklingen, men uden

at skabe risiko for overophedning og pres på arbejdsmarkedet.

I 2004 udgør pakken 11 mia. kr., i 2005 9 mia. kr., og set i den sammenhæng vil SF's forslag om initiativer til en styrkelse af beskæftigelsen formentlig være overflødige. Det er derfor regeringens vurdering, at der ikke er behov for yderligere initiativer til at understøtte konjunkturudviklingen, og i øvrigt kan jeg nævne, at ledigheden nu er faldende for tredje måned i træk.

For at vende tilbage til SF's fem forslag vil jeg knytte et par bemærkninger til hvert af dem. SF's forslag om at fremrykke renovering af kloak- og vandledninger er i tråd med regeringens politik på området, men strider imod princippet om, at områderne skal hvile i sig selv, altså at omkostningerne skal være dækket fuldt ud af brugerne. Jeg kan oplyse, at der i 1994 blev indgået aftaler med kommunerne om at afsætte ca. 1,2 mia. kr. om året i perioden 1994-2008 til renovering af kloaknettet. Udgifterne dækkes af brugerne og kan lånefinansieres, og der bliver i øjeblikket gennemført en evaluering, som viser, at aftalens målsætninger holdes.

Med hensyn til at oprense flere giftgrunde har vi netop lavet en låneordning, som skal afhjælpe problemet med den lange ventetid, der er forbundet med at få midler fra værditabsordningen til oprydning af en forurenede grund. Vurderingen er, at ca. 200 grundejere ud af de i alt 384, der står på ventelisten til værditabsordningen, vil benytte låneordningen, og dermed vil der ske en fremskyndet oprensning af forurenede grunde for ca. 160 mio. kr.

Kl. 16.55

Der er indgået aftaler mellem regeringen, Dansk Folkeparti og Kristeligt Folkeparti om at afsætte henholdsvis 50 og 60 mio. kr. på finanslovene for 2003 og 2004 til skovrejsning og naturpleje. Regeringen prioriterer derfor allerede skovrejsning og naturpleje meget højt.

SF foreslår, at der oprettes en grøn jobpulje. Baggrunden for, at regeringen i sin tid nedlagde puljen, var, at den efter vores opfattelse havde udspillet sin rolle, idet arbejdsløsheden var langt lavere, end da den blev oprettet. Regeringen anså det også for mere hensigtsmæssigt at fremme beskæftigelsen gennem generelle arbejdsmarkedspolitiske tiltag, og vi fandt i øvrigt også, at indholdet af de støtteprojekter ikke var acceptabelt i alle tilfælde.

SF's forslag om at satse på produktudvikling og forskning i energi- og ressourcebesparende teknologier strider også imod regeringens poli-

tik, hvis det skal ske via direkte erhvervstilskud, som SF foreslår. Hertil kommer, at danske virksomheder allerede gør det godt på markedet for miljøvenlig eksport og har et godt udgangspunkt for at videreføre den indsats.

På den baggrund afviser regeringen hermed alle delforslagene i beslutningsforslaget.

Eyvind Vesselbo (V):

Det er godt at ville skabe flere job, det er også derfor, regeringen har den politik, at den vil skabe flere job, og det er jo derfor, regeringen har taget alle de initiativer på området, som ministeren nævnte.

Når man ser på forslaget her, er det egentlig kun et forsøg på at genoplive den grønne jobpulje, som blev nedlagt for et par år siden i forbindelse med nedlæggelse af en række råd og nævn.

Jeg synes, det er meget sympatisk, at SF vil skabe flere job. For en måneds tid siden foreslog SF sammen med den øvrige opposition at fjerne op imod 27.000 job i forbindelse med vandmiljøplan III. Det, der nu foreslås, drejer sig om 1.300 færre arbejdsløse, altså ikke om 1.300 flere job i 2004, og jeg må sige til hr. Ole Sohn, der er langt op til 27.000.

Måske er forslaget lavet for at rette lidt op på SF's sønderskudte renommé på beskæftigelsesområdet i forbindelse med, at man ønskede og stadig ønsker – man har jo sagt, at man vil gennemføre dette her, hvis man engang i fremtiden kommer i regering – at gøre 27.000 mennesker arbejdsløse. Men der er slet ikke brug for forslaget her, og der er heller ikke brug for at genoprette den grønne jobpulje, for regeringen har gennem de sidste 2 år gennemført en række initiativer for at øge beskæftigelsen med fokus på ordinær beskæftigelse. Ministeren nævnte, at der i forårspakken er fremlagt en række initiativer for at styrke beskæftigelsesudviklingen, og det drejer sig ikke, som her, kun om job på miljøområdet, men også på andre områder.

Det er overraskende, at SF stiller forslag om øget beskæftigelse på fem områder, hvor der allerede er fuld gang i hjulene, og hvor det i nogle tilfælde også er kommunerne, der har myndighedsopgaven. Det er vigtigt, at der kommer gang i arbejdsmarkedet, så ledigheden fortsat kan falde og der kan komme flere i arbejde, men det virker lidt halvhjertet at komme med dette forslag, når regeringen faktisk allerede har overhalet det med flere længder, både indholdsmæssigt og økonomisk. Forslaget afhjælper heller

ikke de katastrofale udmeldinger, som SF sammen med den øvrige opposition kom med i forbindelse med vandmiljøplan III, hvor man, som jeg nævnte før, ville reducere det danske arbejdsmarked med op mod 27.000 arbejdspladser.

Det er svært at se formålet med dette forslag. Regeringen er meget længere fremme end indholdet af forslaget, og der skal meget mere til, hvis man skal indhente de 27.000 arbejdspladser, som skulle nedlægges i forbindelse med SF's forslag til vandmiljøplan III. Det er ganske enkelt for let og for uambitiøst at foreslå 1.300 færre arbejdsløse og ikke engang 1.300 flere i arbejde, og jeg kunne fristes til at sige til hr. Ole Sohn: Op med humøret, lad være med at være så pessimistisk. Regeringen klarer sagerne, der er ikke brug for forslaget, og Venstre kan derfor ikke støtte det.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Den næste ordfører er hr. Olé Vagn Christensen.

Kl. 17.00

Ole Vagn Christensen (S):

I en situation med vigende beskæftigelse generelt i det danske samfund er det relevant at se på, hvordan det offentlige kan sætte gang i hjulene, og det på trods af finansministerens seneste forudsigelser, som vi også har hørt her, om, at beskæftigelsen nu er ved at rette sig. Hidtil har finansministeren dog ikke brilleret med sin evne som spåmand, men regeringen er selvfølgelig i sin gode ret til at håbe.

Socialdemokratiet vil handle i stedet. Derfor har vi selv i Socialdemokratiet spillet ud med vores eget finanslovudspil, hvor hovedelementet er vores jobplan, som skulle skaffe 15.000 flere arbejdspladser.

SF's beslutningsforslag går ud fra det samme rationale som vores jobplan: Der skal gang i hjulene, og som brændstof i motoren anvendes fremskyndede offentlige investeringer.

Når vi skal se på, hvilke investeringer der skal foretages, mener vi, at man skal gå efter de initiativer, der vil have den bedste jobmæssige effekt, og her har vi jo tidligere været inde på håndværkerne, tømrerne, snedkerne, malerne, murerne, elektrikerne osv.

Som udgangspunkt har vi derfor stor sympati for intentionerne bag SF's beslutningsforslag. Der er ingen tvivl om, at samfundet ville have gavn af de initiativer, som SF foreslår, uanset om det gælder udskiftning af vandledninger og klo-

aknet, oprensning af giftgrunde, skovrejsning og naturpleje, forskning inden for renere teknologi osv., men at disse penge skulle stimulere til øget beskæftigelse, er mest af alt lønlige forhåbninger.

Derfor mener vi sådan set, at vi må gå mere målrettet til værks. Vi må vælge at prioritere de fremrykninger, som vi sådan set ønsker. Jeg håber også, at SF vil være med til en sådan prioritering. Vi har jo peget på uddannelse, og vi har peget på byfornyelse, og vi har peget på boligbyggeriet. Da vi jo netop ved, at vi har en masse utidssvarende og dårligt renoverede boliger rundt omkring i landet, som både fremkalder det ene og det andet, og også skolebygninger, som giver børnene en lang række følgevirkninger, har vi foreslået, at renoveringen af nedslidte skolebygninger bliver fremskyndet.

Vi mener, at vi hermed vil slå flere fluer med ét smæk. Dels får man rettet op på et slemt vedligeholdelsefterslæb, og samtidig får man stimuleret beskæftigelsen. Vi mener fra Socialdemokraternes side, at det er væsentligt at være konsekvente og holde sig målet for øje, og vi er heller ikke i tvivl om, at det også er det, der ligger i SF's planer og også i andre partiers planer, som vi jo senere vil komme til at høre om, og som vi netop hørte om tidligere, da vi havde en anden diskussion omkring isbryderordninger og den slags ting, hvor vi sådan set kom lidt ind på den vedvarende energi og de muligheder, der ligger på dette område.

Derfor vil vi meget gerne være med til en prioriteringsdebat om, hvad det er, vi skal gribe fat i. For vi er også grundlæggende enige i, at der skal protesteres mod den ensidige politik, som regeringen har ført frem, hvor kronerne via forårspakken strømmer ned i lommerne på de mest velstillede danskere, som i forvejen har penge nok, mens de dårligst lønnede i fremtiden kan se frem til, at de får forringet deres pensioner.

Det er altså en forbrugsfest, det er en løntilskudsordningsfest, man har sat i gang fra regeringens side for at skabe beskæftigelse, og vi mener, at der er langt mere perspektiv i det, SF her har fremsat.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Jeg vil godt bede ordføreren blive på talerstolen. Hr. Lars Barfoed har bedt om en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg kunne forstå på hr. Ole Vagn Christensen, at hr. Ole Vagn Christensen mener, det er ønsketænkning fra finansministerens side, når han vurderer, at vi vil få et fald i ledigheden i den kommende tid.

Så vil jeg bare spørge: Er det forbigået hr. Ole Vagn Christensens opmærksomhed, at ledigheden faktisk har været faldende de sidste 3 måneder, og at samtlige økonomiske vurderinger peger på, at beskæftigelsen er stærkt stigende?

KI. 17.05

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Lars Barfoed, at nej, det er ikke forbigået hr. Ole Vagn Christensens oplevelse af tingene, men når vi kigger på de enkelte år og ser på ledigheden i forhold til sidste år, så kan vi ikke helt se de der tendenser, som hr. Lars Barfoed fremfører, og når vi hører, hvordan man via løntilskudsordninger prøver på at presse igennem at få skabt en kunstig beskæftigelse, så er der i sandhed nogle klokker, der begynder at ringe, og nogle klokker, som fortæller os, hvad det er, vi er udsat for i den her henseende.

Men det vil vi meget gerne ved en anden lejlighed drøfte nærmere med hr. Lars Barfoed.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg er glad for, at hr. Ole Vagn Christensen kan bekræfte, at ledigheden er faldende. Når vi så har konstateret det, er der så spørgsmålet om løntilskudsordninger.

Er hr. Ole Vagn Christensen ikke enig med mig i, at den isbryderordning, som hr. Ole Vagn Christensen og andre gerne vil have gennemført, er fuldstændig at sammenligne med en løntilskudsordning? Det er jo også et tilskud til at få folk i arbejde.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

For det første sagde jeg klart og tydeligt, at hvis vi tager det foregående år og sammenligner med ledigheden i den samme måned, så kan vi ikke se det fald. Vi kan se faldet, når man tager det måned for måned i den her periode, men det er ikke sammenligneligt, for der foregår jo hele tiden bevægelser, konjunkturudsving, i beskæftigelsen. Hr. Lars Barfoed er vel bekendt med, at der er mere gang i beskæftigelsen på visse tider

af året, end der er på andre tider af året; det går jeg ud fra.

Angående isbryderordningen så ser jeg isbryderordningen på den måde, at det er et skub til de arbejdsgivere, som har svært ved at forstå, at de faktisk kan få en værdi ud af at få en virkelig vidensperson ud i deres virksomhed, for alle virksomheder er jo ikke Grundfos, alle virksomheder er jo ikke Danfoss; der er jo mange små smedemestre, som har masser af ting og sager, som de skal koncentrere sig om.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Hr. Ole Vagn Christensen sagde, at man kunne slå flere fluer med ét smæk. Men under vandmiljøforhandlingerne var der kun ét smæk fra Socialdemokratiet og oppositionen, og det var, at man ville fjerne 27.000 arbejdspladser med sin vandmiljøplan III.

Er det sådan, at Socialdemokratiet et gået bort fra den plan nu og ikke længere ønsker at fjerne disse op til 27.000 arbejdspladser? Når man siger, at det her forslag fra SF er positivt, må det jo være, fordi man har ændret mening om arbejdspladserne og ikke længere ønsker at fjerne de her 27.000. Det vil jeg godt have et klart svar på fra hr. Ole Vagn Christensen.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Nu er det der tal, 27.000, et, som er groet i regeringens have. Der har floreret mange tal i forbindelse med de diskussioner, der har været omkring vandmiljøplanen, men jeg har forstået, at man fra regeringens side ønsker at fremstille det, som om det er et tab på 27.000 arbejdspladser.

Nu husker jeg jo andre miljødebatter, vi har haft omkring CO₂-afgiften og den slags ting, hvor man satte lignende skrækscenarier op over for den danske befolkning.

Det, jeg har konstateret om den danske situation, når det drejer sig om CO₂, er, at vi faktisk har været forudseende, således at verden nu efterspørger modeller, der kan løse de opgaver, som vi sådan set har løst i Danmark. Jeg håber, at hr. Vesselbo er enig med mig i, at her har vi virkelig set, at når man går ind og gør en indsats, så kan man skabe en tilsvarende beskæftigelse.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nu svarede hr. Ole Vagn Christensen jo ikke på mit spørgsmål. Det er en underlig uvane, mange Socialdemokrater har, at når vi stiller spørgsmål, så taler man udenom og siger, at de her tal ikke passer. De tal, som blev lavet her, blev jo lavet af de samme embedsmænd, som også sad i Miljøministeriet og Fødevareministeriet, da Socialdemokratiet var i regering.

Kl. 17.10

Det, jeg bare spørger om, er: Har Socialdemokratiet forladt den vandmiljøplan, hvor man jo barsk sagde, at den ville man gennemføre, hvis man kom i regering på et eller andet tidspunkt, en plan, som blev beregnet til, at den ville fjerne op til 27.000 arbejdspladser?

Jeg synes da, at det ville klæde hr. Ole Vagn Christensen at svare på spørgsmålet.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jamen jeg *har* svaret hr. Vesselbo, og jeg vil ikke gentage mit svar.

Men jeg vil gerne sige til hr. Vesselbo, at jeg jo kan huske, hvordan den nuværende miljøminister tordnede og skabte nogle skrækscenarier og sagde, at sådan og sådan vil det komme til at gå i denne verden med CO₂-afgiften. Vi andre sagde, at det her får nogle følgevirkninger, som gør, at dansk konkurrenceevne bliver rettet op på en anden måde, end vi tidligere har set.

Jeg vil gerne sige til hr. Vesselbo, at vi ikke er af den opfattelse, at det her vil betyde 27.000 færre arbejdspladser.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Nej, men nu var det heller ikke lige det her forslag, der ville koste 27.000 arbejdspladser.

Hr. Ole Vagn Christensen må jo da ligesom kunne tage stilling til, om man vil fortsætte den linje, som man førte i vandmiljøplan III-forhandlingerne, altså at det skulle koste op til 27.000 arbejdspladser, eller om man nu lige pludselig, som vi kan høre, støtter det her forslag, som skal give 1.300 – måske – færre arbejdspladser.

Ud over det kunne jeg godt tænke mig at spørge hr. Ole Vagn Christensen, om man er fuldstændig enig i det, der står i forslaget om, at det i forhandlingerne om energireformen f.eks. er lykkedes at presse regeringen til at investere i vindmøller. Jamen det er jo ikke regeringen, der har investeret i de vindmøller. Er det ikke alle

forbrugerne, der kommer til at betale den regning, eller kan hr. Ole Vagn Christensen pege på, hvor der står, at det er regeringen, der betaler?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg sagde, at vi har sympati for de intentioner, der ligger i SF's forslag, og jeg siger, at vi meget gerne vil være med til at lave en samlet prioritering af hele den indsats, der skal være på de forskellige områder, der eksisterer inden for det at skabe job. Det synes jeg lige hr. Jørn Dohrmann skal skrive sig bag øret.

Vedrørende det andet, nemlig spørgsmålet om vedvarende energi: Jamen er det helt forbi-gået hr. Jørn Dohrmanns oplevelse af virkeligheden, at vi i Danmark har skabt noget unikt? Det er da rigtigt, at det har elforbrugere og det har vi alle været med til, men hvem har tjent på det større eksporteventyr, der også er kommet som en følgevirkning deraf? Hvis ikke det er såmtilige danskere, der har det, så ved jeg ikke, hvem det er, der har tjent på det.

Det vil altså sige, at man har sat noget til på gyngerne, men det har man tjent ind på karrusellerne. Sådan er det jo.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jo, men jeg vil godt bede hr. Ole Vagn Christensen om at svare på det, jeg spørger om i stedet for, for det var jo slet ikke det, jeg spurgte om.

Jeg spurgte, og jeg vil godt spørge igen: Er det ikke ren hul tale fra Socialdemokratiets side?

Man står den ene gang og siger, at man gerne vil være med til, at det koster 27.000 arbejdspladser, og nu vil man så give 1.300 arbejdspladser.

Der står heri højt og tydeligt, hvis ellers man har læst forslaget, at det er lykkedes at presse regeringen til at investere i vindmøller. Det er ikke regeringen, der har investeret i vindmøller – det må selv hr. Ole Vagn Christensen jo have oplevet i forbindelse med forhandlinger i de mange år, han har siddet i Folketinget – nej, det er elforbrugere, der kommer til at betale i sidste ende. Og der siger jeg bare: Hvor er det, hr. Ole Vagn Christensen kan henvise til, at det er regeringen, der betaler?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det er da rigtigt, at der indgår mange elementer i aftalen angående vedvarende energi. Den er blevet indgået mellem partierne her i Folketin-

get, og dermed er det sådan set staten, nemlig regeringsmagten og Folketingets partier, der har givet udtryk for, at vi er enige om, at nu skal der gøres en indsats. Hvis ikke hr. Jørn Dohrmann kan se, at det er, at man har presset regeringen til at have den opfattelse af situationen, af tingenes nye tilstand, jamen så er det meget svært at have en dialog med hr. Jørn Dohrmann.

Da man fjernede hele det økonomiske grundlag for den vedvarende energi med hr. Jørn Dohrmanns partis sympati, da var det jo, at man satte det her i stå, vil jeg gerne sige til hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 17.15

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Næste ordfører er hr. Jørn Dohrmann.

Jørn Dohrmann (DF):

Ja, udenomssnak kan vi høre en masse af heroppe fra talerstolen, i stedet for at man svarer på de spørgsmål, der bliver stillet: Vil den socialdemokratiske gruppe, som man foreslog i vandmiljøplan III, fjerne op til 27.000 arbejdspladser, eller vil man prøve at skabe færre arbejdspladser, her er der så tale om 1.300? Ren snak, vil jeg sige.

Nej, vi skal se på, hvad vi reelt set kan gøre for at skabe arbejdspladser i Danmark. Hvordan kan vi få folk i gang? Det har regeringen med støtte fra Dansk Folkeparti bl.a. gjort med den forårspakke, befolkningen nu har fået.

Men man kan jo samtidig også sige: Hvorfor er det kun de her tiltag, der skal gøres for at få flere i job? Hvorfor er der ikke nogle tiltag, der ligesom går målrettet efter murere og tømrere og den slags folk, som skal i job?

Vi læser i forslaget her om fremrykning af renovering af vandledninger og kloaknet, og der tror jeg, at SF er fuldstændig klar over, at de her omkostninger bliver dækket fuldt ud af de brugere, der bruger kloaknettet. Derfor mener vi ikke, at man kan gå ind og sige, at det er noget, som staten nu skal til at overtage.

Der kunne jeg godt tænke mig at høre lidt mere om, om SF bare havde forestillet sig, at man skulle åbne pengepungen fra regeringens side eller fra statens side og så betale hele den pulje, som egentlig er brugerfinansieret.

Selvfølgeligt har vi sympati for de grundejere, som har giftgrunde, der skal renses op. Der har vi også allerede på nuværende tidspunkt været inde og sige: Hvad kan vi gøre for at hjælpe dem? Jamen det kan vi gøre ved, at de her grundejere kan få lov til at låne nogle penge,

som de ikke skal betale renten af. Det er også noget af det, vi har været med til at sætte gang i.

Forslagsstillerne siger, at vi skal bruge flere penge til skovrejsning og naturplejeprojekter. Der må vi sige, at regeringen jo er godt i gang med med støtte fra både Kristendemokraterne og fra Dansk Folkeparti at skaffe ekstra penge til det her område, som vi prioriterer meget højt.

Så jeg vil sige, at det er et meget overflødigt forslag, som forslagsstillerne har lagt frem her, og vi må også sige, som det er sagt tidligere, at dengang vi afskaffede den grønne jobpulje, gjorde vi det ud fra, at den havde udspillet sin rolle, og dermed ønsker vi jo selvfølgelig heller ikke at oprette en ny på nuværende tidspunkt.

Flere penge til produktudvikling og forskning, jamen det er jo netop også det, vi gør. Vi prøver at se, hvordan vi kan lave nogle renere produkter, og hvordan kan vi lave noget mere forskning på alle de her områder, sådan at vi får taget hånd om det her.

Jeg har stillet spørgsmål til hr. Ole Vagn Christensen om bl.a. energireformen. Der står i forslaget, at det er lykkedes at presse regeringen til at investere i vindmøller, og der må jeg spørge forslagsstillerne: Hvor er det, regeringen har været inde at betale her? Er det ikke korrekt, at det er forbrugerne, der kommer til at betale i sidste ende på grund af højere priser? Så regeringen har jo ikke haft nogle penge oppe af lommen her, kan man sige.

Så vil jeg også sige med hensyn til det med, at man køber nogle nye biler, at der skal vi tænke på, at det også kan hjælpe miljøet med bl.a. de nye katalysatorer, der sidder i bilerne, hvor vi får taget nogle af de partikler ud af luften her. Der synes jeg, at det er en god ting, at folk, som bl.a. har fået flere penge ved forårspakken, så også tænker på miljøet, når de er ude at købe ny bil.

Alt i alt kan vi i Dansk Folkeparti ikke støtte det forslag, der er lagt frem her. Vi har sympati for de folk, der er arbejdsløse, og dem vil vi gerne være med til at hjælpe, men at gøre det på den måde, som er lagt frem her, kan ikke få vores opbakning.

Som sagt så har vi lavet mange andre ting, som vi mener er skridt i den rigtige retning, og derfor kan vi ikke støtte det her forslag.

Kl. 17.20

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Jeg vil gode bede ordføreren blive. Hr. Søren Søndergaard har bedt om en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg tager ordet for at udtrykke min store enighed med hr. Jørn Dohrmann i, at der kan siges meget snak fra Folketingets talerstol.

I den forbindelse kunne jeg godt tænke mig, at hr. Jørn Dohrmann lige bekræftede, at det tal, han nævner på 1.300, er 1.300 for 2004. Jeg ved ikke, om hr. Jørn Dohrmann helt ved, hvor vi er henne i verden, og hvilken tidsramme, hvilken dato, vi har, men jeg kunne måske bede hr. Jørn Dohrmann bekræfte, at 2004 er begyndt, og at den beskæftigelsesmæssige effekt og værdi på årsplan derfor er mere end de 1.300.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg kan bekræfte, at vi har taget hul på 2004, det er fuldstændig korrekt, og jeg kan også bekræfte, at der står, at det vil betyde 1.300 færre arbejdsløse i 2004. Det er det, der står i forslaget.

Jeg vil så også henlede opmærksomheden på nogle af de tiltag, der har været fra SF, som er forslagsstiller her, omkring vandmiljøplan III-forhandlingerne. De ting, man lagde op til dér, vil koste op til 27.000 arbejdspladser. Det må man jo også ligesom forholde sig til. Den ene dag vil man fjerne 27.000 arbejdspladser, og den næste dag vil man måske skabe 1.300 arbejdspladser eller få 1.300 færre arbejdsløse i løbet af 2004.

Jeg forstår altså ikke helt, hvordan man kan få sig selv til at sige, at den ene dag fjerner vi 27.000 arbejdspladser, og den næste dag vil vi ligesom prøve at få lidt flere. Det hænger overhovedet ikke sammen.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det glæder mig, at hr. Jørn Dohrmann bekræfter, at det er 1.300 arbejdspladser i resten af 2004. Det er 2.800 flere arbejdspladser i 2005.

Så vil jeg bare bede hr. Jørn Dohrmann dokumentere, at Socialdemokratiet, SF, Det Radikale Venstre eller Enhedslisten har beregnet deres vandmiljøplan til at koste 27.000 arbejdspladser. Hr. Jørn Dohrmann sagde, at man det ene øjeblik siger, at det koster 27.000 arbejdspladser. Hr. Jørn Dohrmann bedes dokumentere, hvor SF, Socialdemokratiet, Enhedslisten eller Det Radikale Venstre har sagt, at deres plan vil koste 27.000 arbejdspladser.

Er virkeligheden ikke, at det kun er tal, der er opstået inde i Dansk Folkepartis og regeringens

hoveder, og at de i øvrigt blev nødt til at demen-tere det allerede dagen efter?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Nej, det er ikke korrekt. Jeg er sikker på, at hr. Søren Søndergaard udmærket godt ved, at de krav, som de partier stillede til vandmiljøplanforhandlingerne, sad man ovre i Miljøministeriet og snakkede helt nøje igennem for at være sikker på, at man nu også fra vores side havde forstået og opfattet kravene rigtigt, og der blev så lavet beregninger på, at det ville koste op til 27.000 arbejdspladser.

Det var hverken Miljøministeriet eller os, der lavede de beregninger, det var jo de samme folk, som havde lavet beregningerne for vandmiljøplan II og de andre vandmiljøplaner. Så man kan ikke sige, at det er noget fusk i det her. Det er de samme folk, der har lavet beregningerne, og selv hr. Søren Søndergaard må jo forholde sig til, at den socialdemokratiske regering dengang brugte det samme institut.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det er jo en fantastisk situation, at man stadig væk står her og bruger de 27.000 arbejdspladser. Vi ved jo, at det tal er blevet korrigeret. Det ved vi jo godt, det har vi jo fået svar på. Det gør det ikke mere rigtigt.

Det, jeg gerne vil sige til hr. Jørn Dohrmann, er sådan set: Den her situation, man nu sætter vandmiljøet i, at man bare kører videre, er efter vores opfattelse en katastrofe. Vi oplevede, da vi besøgte Canada, hvordan der dér var sket en vandforurening, og hvad det har kostet af menneskeliv. Jeg vil sige, at det ikke er godt, hvis man begynder at sætte menneskeliv op på den her måde og siger: Nu kører vi et skræmmebil- lede, for vi kan sådan set køre det her igennem, og så kan vi få lov til at ødelægge Danmark.

Kl. 17.25

Vi var nogle partier, der sagde, at det har vi intet ønske om, men der forstår jeg, at det har man et stærkt ønske om fra Dansk Folkepartis side og fra de partier, som har vedtaget vandmiljøplanen.

Jeg mener, at man i stedet for skulle have fokuseret på: Hvordan kan vi skabe mere beskæftigelse ved også at lave et bedre miljø i Danmark? Men man var mere interesseret i at skabe den anden situation. Jeg siger bare: Velbekomme!

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg kan høre, at vi ikke har været de samme steder, for der, hvor jeg var nede og se, var i Mexico for ikke så lang tid siden, og det har jo ikke så meget med Canada at gøre.

Men jeg vil godt sige til hr. Ole Vagn Christensen, at det med de korrigerede tal, som hr. Ole Vagn Christensen påpeger, var jo, fordi der var kommet korrigerede krav. Da man lige pludselig opdagede, at det her ville koste 27.000 arbejdspladser, så blev man klar over, at det nok ikke var så kloget at gå ud og forklare befolkningen. Og når man f.eks. havde det her forslag undervejs, så var det nok ikke så smart at komme med krav, som ville koste 27.000 arbejdspladser. Så korrigerede man de krav, man kom med, og så er det jo selvfølgelig også klart, at det giver nogle korrigerede tal; det bør enhver kunne sige sig selv.

Fakta er jo, at det oprindelige krav ville betyde op til 27.000 arbejdspladser. Det kan godt være, man har fortrudt det nu, og det er fuldstændig legitimt, men fortæl det da så til borgerne i Danmark, at man fortrød, at det ville koste op til 27.000 arbejdspladser.

Vi må ikke glemme, at allerede nu er vi jo i gang med forårspakken at skaffe flere i arbejde, og det ser ud til at virke, og det skal vi glæde os over. Vi bør alle sammen være glade i stedet for at være negative hele tiden.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg er absolut ikke negativ.

Jeg er glad for, at hr. Jørn Dohrmann nu bekræfter, at under de forhandlinger og de drøftelser, der var, var man nødt til at revidere tallene, fordi man ikke havde forstået hinanden og forstået tingene på helt den samme måde. Det fortæller jo netop, at de her tal kan bruges på mange måder.

Jeg vil gerne spørge hr. Jørn Dohrmann: Mener hr. Jørn Dohrmann ikke, at der ligger noget i, at man sådan går ind og laver de nødvendige til- tag på miljøområdet, for at man kan have en fornuftig landbrugsproduktion i Danmark, som ikke skaber en katastrofesituation, men hvor vi med rettidig omhu er i stand til at sørge for, at der bliver et godt miljø at leve i også i fremtiden, men at der samtidig også er gode muligheder for, at man kan gøre nogle fremadrettede ting med hensyn til forskellige industrielle produk-

ter, som gør, at man sådan set kan skabe en fuldstændig ny beskæftigelse?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Vi er altså nødt til lige at slå fuldstændig fast, at det var de korrigerede krav fra oppositionen, fra venstrefløjen, der gjorde, at man fik nogle andre tal. Det slår vi lige fuldstændig fast.

Vi må også sige, at når vi så seriøst forhandler videre omkring vandmiljøplan III, jamen så er det jo netop for at få taget hensyn til natur og miljø. Det her er jo ikke noget damplokomotiv, som bare tromler derudad. Vi tager nemlig udgangspunkt i, hvad der er fup og fakta, kan man kalde det, og det kræver, at man er fuldstændig klar over, hvad det var for nogle krav, man stillede til det, og der tror jeg, at selv hr. Ole Vagn Christensen udmærket er klar over, at de krav, man stillede i første omgang, var fuldstændig hen i skoven, og det ville koste mange arbejdspladser. Det har man så fortrudt, og det er helt i orden, men derfor kan vi jo godt fra Dansk Folkepartis side lave en fornuftig vandmiljøplan sammen med regeringen, og det var jo netop det, vi gjorde.

Da de andre smed tøjlerne – det har vi jo set før, så sent som den sidste dag, at man ikke vil være med til de store ting, som virkelig batter noget for Danmark og Danmarks natur – jamen så var det jo, at vi var nødt til at få det båret igennem, og det er det, vi også gør denne her gang.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Jeg skal lige gøre opmærksom på, inden vi går videre med de korte bemærkninger, at de altså kun er af 1 minuts varighed såvel til spørger som til svarer.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Kan hr. Jørn Dohrmann bekræfte, at under vandmiljøforhandlingerne og de beregninger, regeringen lavede i forbindelse med oppositionens forslag, regnede regeringen mildest talt forkert eller gik ud og misforstod fuldstændig, hvad det var, forhandlerne sagde?

Kan hr. Jørn Dohrmann bekræfte, at de 27.000 mistede arbejdspladser, som der har været talt om her i dag, i virkeligheden, da det blev gjort klart, hvad det var, oppositionen forlangte, blev reduceret til 5.000-7.000 arbejdspladser?

Kl. 17.30

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Nej, det kan jeg ikke bekræfte. Jeg kan bekræfte, at det ifølge det papir, som lå først for, var på op til 27.000 arbejdspladser. Det kan jeg bekræfte. Og jeg mener også, at man skal se på, at der jo er væsentlig forskel, når man f.eks. går ud og forlanger, at der skal trækkes 300.000 ha ud af landbrugsjorden. Så kommer det til at koste penge. Uanset hvad, kommer det til at koste arbejdspladser, fordi der f.eks. bliver færre, der bliver beskæftiget i landbruget, slagterierne, alle de følgeerhverv, som hører til. Det tror jeg enhver kan sige sig selv.

Derfor, når man ligesom siger, at der er forkerte beregninger, der er forkerte grundlag, så tror jeg, det er, fordi man ikke har tænkt over, hvad det er, man egentlig stiller af krav. Så jeg vil sige, at der ikke var noget faktisk forkert i de ting, der var lagt frem.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg havde håbet, at hr. Jørn Dohrmann ville være lidt mere reel i sine svar. Jeg havde håbet, at hr. Jørn Dohrmann ville have bekræftet, at vi var flere fra oppositionen, at det var hr. Keld Albrechtsen og undertegnede, der klart gjorde opmærksom på, at vi accepterede de beregninger, der lå fra regeringen af fosfortallene og reduktion af fosfortallene. Og det er jo der, de store tab af arbejdspladser ligger.

Jeg havde håbet, at hr. Jørn Dohrmann ville være så redelig, at han ville have bekræftet, at forløbet var sådan. Men jeg er vel nødt til at tage til efterretning, at så redelig er hr. Jørn Dohrmann åbenbart ikke, selv om det ligger fuldstændig klart i de efterfølgende papirer, hvordan regeringen har misforstået eller har villet misforstå, at de forhold, man regnede på, var forkerte, og at det i virkeligheden drejede sig om en nedgang i arbejdspladser på 5.000-7.000.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg er bare nødt til at bede ordføreren om ligesom at dokumentere, at jeg skulle have taget fejl. Det vil jeg godt bede om, for jeg kan kun sige, at det forløb, jeg kender, det forløb, jeg kan nikke genkendende til, er det første udspil, som kom fra oppositionen. Det kostede op til 27.000 arbejdspladser.

Så kom der andre udspil, fordi der kom andre krav, og så kom der andre beregninger. Det tror

jeg også at man kan nikke genkendende til. Og der svinger tallene jo utrolig meget. Det er, ligesom hvad man lægger ind i de beregninger. Hvor meget vil man give sig, hvor meget vil man give køb på? Men man må da sige, som jeg siger her fra talerstolen, at det første udspil, som man var enige om i venstrefløjen, ville koste op til 27.000 arbejdspladser.

Der er ikke nogen tvivl om det. Man blev spurgt, om man var enige i den formulering, der skulle til. Og det nikkede man genkendende ja til. Så må man da også have accepteret, at det blev beregnet på den måde. Det kan godt være, at man vil bestride det nu og sige, at det ikke passer, og at det var forkert. Men så har man ikke kunnet kommunikere ordentligt med ministrene.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg vil godt spørge hr. Jørn Dohrmann, om hr. Jørn Dohrmann kan bekræfte, at der kom et samlet oplæg fra oppositionen, og at der blev lavet nogle beregninger, der viste, at det kostede 27.000 arbejdspladser, og at der herefter blev lavet et stykke papir fra oppositionen med ændringer, hvorefter der blev lavet nogle nye beregninger.

Jeg har jo også været med i forhandlingerne. Jeg føler det ikke fair at påstå, at hr. Jørn Dohrmann taler forkert her.

Et af elementerne, som jeg godt vil bede hr. Jørn Dohrmann om at bekræfte, er, at skoven som natur ikke var med i det første oplæg, men kom med i næste oplæg. Jeg vil godt bede hr. Jørn Dohrmann om at bekræfte, at det var nogle andre forudsætninger, fordi oppositionen fortrød, hvad de havde gjort.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg kan fuldstændig bekræfte, at det skete på den måde, som hr. Eyvind Vesselbo skildrer. Det er fuldstændig rigtigt. Og derfor mener jeg også, at resten af venstrefløjen jo nemt kan komme med nogle andre postulater, de er bare ikke faktisk rigtige.

Kl. 17.35

Det faktisk rigtige er, at det første oplæg ville koste op til 27.000 arbejdspladser. Så lavede man nogle ændringer, man ville have nogle nye beregninger. Og der er det korrekt, også det med skoven, at den lige pludselig ikke skulle gælde som natur. Jeg tror ikke en gang, at venstrefløjen

var rigtig klar over, hvad man egentlig ville på det her område.

Men det er jo, som jeg har sagt før, helt legitimt at fortryde nogle ting, men at påstå, at vi andre skulle stå og tale usandt, mener jeg er lige at stramme buen lidt meget.

Men vi ser da frem til, at der er flere folk, der kommer i arbejde, reelt arbejde, og ikke bare bliver ligesom sat ind i nogle midlertidige funktioner, vil jeg kalde det, som SF lægger op til med det her.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Det virker, som om dette tal, 27.000, er blevet sådan et helt traume for hr. Jørn Dohrmann. Jeg har ikke ført statistik over, hvor mange gange det er blevet sagt her i Folketingssalen, siden vandmiljøplan III-forhandlingerne er afsluttet, men det er godt nok mange. Det er den ene ting.

Men den anden ting er, at jeg gerne vil have mig frabedt, at vi Kristendemokrater bliver betegnet som venstrefløj. Vi var faktisk med i det udspil. Forhandlingerne var gået i stå. Vi kom ikke ud af flækken, og forhandlingerne skulle jo gå videre. At der så på ord har været nogle misforståelser om, hvad man mente, og hvad der var blevet sagt – sådan er det vel ofte i forhandlinger.

Men kan hr. Jørn Dohrmann ikke bekræfte, at udspillet var et forhandlingsoplæg og ikke noget ultimativt krav?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg opfatter det, som om det var et ultimativt krav. Når vi f.eks. spurgte, om svinestoppet var et ultimativt krav, så blev der svaret ja. Der blev svaret klart ja på, at det var et ultimativt krav.

Så mener jeg bare, at o.k., hvis der er et enkelt parti, som så fortryder, at de røg over i venstrefløjens side, så er det også helt i orden. Man kunne jo også redde Kristendemokraterne, og de kom på andre tanker.

For os har det bare været vigtigt, at det her ikke kostede en masse arbejdspladser. Det er jo også derfor, at vi, når vi går ind og laver de her ændringer, vil have beregnet til sidste øjeblik, hvad det er, det vil komme til at betyde for borgerne. Det var også derfor, at jeg spurgte til, hvad vil det bl.a. betyde af arbejdspladser, når vi stillede de forskellige krav.

Derfor mener jeg, at det har været vigtigt for os, at vi ikke bare sendte mange flere folk ud i

arbejdsløshedskøen og så kom med nogle små forslag her, som måske ville rette op på noget af det. Men vi har ingen garanti for, at de her forslag hjælper. Der vil kun være en garanti for, at statskassen skal til at betale en stor sum penge.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Så er man jo altså nødt til at forholde sig til det, som hr. Jørn Dohrmann hører, og ikke det, der bliver sagt. Fair nok. Vi var i et forhandlingsforløb. Pengene skulle gå videre. Dansk Folkeparti spillede faktisk også ud med ting, som ikke i slutresultatet blev, sådan som de var. Det er vel det, der sker i en forhandlingsproces.

Så vidt jeg erindrer, så ønskede Dansk Folkeparti en reduktion af kvælstofudledningen på 10 pct. Det blev 13 pct. Sådan er det jo i forhandlingerne, og derfor synes jeg bestemt, at det er utidigt at blande ting ind, som har været en del af forhandlingerne. Vi kan diskutere det reelle resultat, og det vil jeg gerne være med til, men glem de 27.000, hr. Jørn Dohrmann. Det er traumatisk.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jamen forskellen er jo, om man har ultimative krav med til sine forhandlinger, eller om man gerne vil bøje lidt af. Derfor sagde vi også, da landbruget jo selv sagde: Det kan vi godt klare, det her koster ikke arbejdspladser, at så er det o.k. for os.

Men havde det her kostet masser af arbejdspladser, som det krav, som venstrefløjens sammen med Kristendemokraterne kom med i første omgang, så havde vi ikke været med på den her plan. For os var det ikke ultimativt, om det blev 10 pct., eller om det blev 13 pct., eller om det blev 15 pct. Vi er parate til at forhandle.

Det, der jo er forskellen på seriøse partier og useriøse partier, er, at man kan give sig, at man tør sige, at det her ikke er ultimativt. Lad os nu bare tage vinestoppet igen. Det var et ultimativt krav fra venstrefløjens, at man ville have det med. Og så vil jeg bare sige, at så kunne det ikke lade sig gøre med Dansk Folkeparti. Jeg tror heller ikke, at det kunne med regeringen, men den skal svare for sig selv.

Kl. 17.40

Den fg. formand (Grete Schødts):

Den næste ordfører er hr. Lars Barfoed.

Lars Barfoed (KF):

Det er så anden gang i dag, at vi skal drøfte et forslag fra Socialistisk Folkeparti, der går ud på at skabe flere job. Det er jo en målsætning, som vi alle deler, især i en periode, hvor ledigheden har været stigende. Nogle har så i dag under debatten, ikke mindst omkring det her forslag, sagt, at det er et overflødigt forslag. Den opfattelse er jeg fuldstændig enig i.

Det er et overflødigt forslag, og jeg vil driste mig til at gå videre til at sige, at det ligesom det andet forslag, vi behandlede fra SF tidligere på dagen, er et overflødigt paradeforslag. Der er jo, som miljøministeren har redegjort ganske indgående for, tale om, at man foreslår miljøpolitiske tiltag på en række områder, hvor regeringen allerede er i fuld gang med at gennemføre miljøforbedringer.

Når vi så taler om det her med at skabe flere job, ja, så er det jo som sagt en målsætning, vi alle deler, men det er vi jo også i fuld gang med at realisere. Den konservative-liberale regering har fremsat en række tiltag, der netop øger beskæftigelsen i Danmark.

Vi så først en finanslov, der stimulerer væksten i Danmark, skaber flere job. Det har vi så nu fulgt op med forårspakken, der gennem skattelettelser, annullering af det særlige pensionsbidrag og en række offentlige anlægsarbejder ikke mindst bidrager til at stimulere beskæftigelsen yderligere. Vi regner nu med, at beskæftigelsen stiger så meget, at ledigheden vil falde med 25.000 personer i resten af dette år. Altså resultater, der langt overstiger de forslag, som vi ser fra SF's side her i dag. Så vi er i fuld gang.

Men der er selvfølgelig forskel på måden, hvorpå vi vil realisere de her ting, for Socialistisk Folkeparti har jo gennemgående den idé, at vi skal stimulere beskæftigelsen ved at tage flere penge fra folk, og så skal det offentlige bestemme, hvad pengene skal bruges til.

I Det Konservative Folkeparti har vi den modsatte opfattelse. Vi synes, at når der er råd til det, så skal vi sådan set lade folk selv beholde nogle flere af de penge, de tjener, og på den måde bidrage til vækst i vores økonomi ved, at folk bruger flere penge, har flere penge til rådighed, og så kommer beskæftigelsen. Det er det, vi ser resultatet af nu.

Så forslaget er overflødigt, dels fordi de miljøpolitiske tiltag er tiltag inden for områder, hvor regeringen er i fuld gang med at skabe miljøforbedringer, dels fordi regeringen er i fuld gang med at skabe mere beskæftigelse i en størrelses-

orden, der langt overgår det, SF her lægger op til. Så Det Konservative Folkeparti vil afvise forslaget.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Den næste ordfører er hr. Søren Søndergaard.

Søren Søndergaard (EL):

Hvis hr. Keld Albrechtsen havde sagt til mig, da jeg lovede at fremføre hans synspunkter på det her område, at jeg skulle blive involveret i sådan en teologisk vandmiljødebat om, hvad hvem sagde på hvilket møde midt om natten, og hvem der misforstod hvem, så tror jeg egentlig, jeg havde overvejet to gange, om jeg ville sige ja til det her. Men o.k., nu har jeg jo gjort det, og hr. Keld Albrechtsen er en flink fyr, så derfor vil jeg selvfølgelig sige, hvad vi mener om SF's forslag.

Vi synes sådan set, at SF's forslag er et godt forslag. Vi synes, det er vigtigt at tage udgangspunkt i, hvad der står. Der har jo været diskuteret mange interessante ting, men forslaget går ud på at bruge miljøpolitikken til at skabe flere job. Det er jo det, der er udgangspunktet, og vi synes faktisk, det er en rigtig god idé at bruge miljøpolitikken til at skabe flere job.

Det er det, uanset om man tidligere har fjernet nogle job, fordi man konstaterede, at man blev nødt til at begrænse forureningen. Det er da klart, at der da ikke er nogen grund til at lægge skjul på, at noget forureningsbekæmpelse koster job. Sådan er det jo.

Kl. 17.45

Så forstår jeg, at der åbenbart er nogle partier, som siger, at så skal vi bare svine videre, men det er ikke vores opfattelse. Der kan være tiltag inden for miljøpolitikken, som koster job, men det står jo ikke i modsætning til, at man så overvejer, hvordan man kan bruge miljøpolitikken til at skabe flere job. Det er jo det, der fremgår her, og det synes vi er ganske udmærket. Vi synes også, det er ganske udmærket, at der er nævnt nogle af de ting, vi selv har haft fat i, nemlig f.eks. spørgsmålet om reovering af vandledninger og kloaknet, eller rettere sagt at fremrykke det yderligere.

Vi kan altså heller ikke dele den opfattelse, som bl.a. den konservative ordfører gav udtryk for, at det er et overflødigt forslag. Oprensning af flere giftgrunde, svarer Det Konservative Folkeparti, er et overflødigt forslag. Jeg må indrømme, at jeg fatter det ikke. Selv hvis vi siger, at der er gang i oprensning af giftgrunde, så at oprense nogle flere, hvordan kan det være overflødigt,

medmindre man har en idé om, at der skal være en vis sum giftgrunde, altså at det er godt at have giftgrunde liggende. Vi synes, at de alle sammen skal ryddes op. Derfor synes vi faktisk, at det er en fantastisk god idé at oprense flere giftgrunde. Vi synes ikke, at det er overflødigt.

Ambitionen i det her forslag er vi sådan set enige i. Jeg tror, at det var hr. Vesselbo, der var inde på, at det er et ret begrænset ambitionsniveau. Ambitionsniveauet kunne bestemt være højere, men lidt har jo også ret. Jeg synes da ikke, at man skal kritisere et forslag, fordi det tager fat i nogle ting uden at løse alle verdens problemer.

Men netop fordi vi synes, at der kan gøres mere for at bruge miljøpolitikken til at skabe flere job, arbejder vi i øjeblikket med et forslag, som vil blive fremsat i den kommende folketingssamling, som handler om at styrke udviklingen af miljøsektorer inden for vedvarende energi og omstilling af landbruget til økologi, og som særligt er møntet på områder med lav beskæftigelse. Det vil aktuelt sige Lolland og Nordjylland, hvor vi mener, at der virkelig er behov for at gøre en indsats, og hvor vi arbejder med mange spændende forslag. Der er f.eks. forslagene om at genbruge tankskibe i forhold til udnyttelse af bølgeenergi, hvor lige præcis de værftkvalifikationer, som man har på Lolland, og som man har i Nordjylland, er ideelle til et projekt med at udnytte tankskibene til bølgeenergien. Det er projekter, der er meget fremtid i, men som der selvfølgelig skal nogle investeringer i, det er klart. De kan være med til at løfte på den beskæftigelsesmæssige side, men også på den miljømæssige side.

Alt det kan vi jo diskutere, når forslaget fremsættes. Nu diskuterer vi SF's forslag. Vi synes, at det er godt at bruge miljøpolitikken til at skabe flere job. Vi kan ikke forstå, at der er så mange, der har noget imod det, men vi støtter forslaget.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Så er det hr. Mogens Nørgård Pedersen som ordfører.

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Det er rigtigt, som tidligere ordførere også har nævnt, at det da er en spændende vinkel, som SF har fundet her med at bruge miljøpolitikken til at skabe flere job. Nu er det sådan, at der jo skal føres miljøpolitik, uanset om det skaber job eller ej, men kunne man kombinere det, er det ikke rent galt. De Konservatives ordfører nævn-

te, at det er helt overflødigt, men det mener vi Kristendemokrater nu ikke det er, selv om vi også godt kan finde en hel del ting i forslaget, som vi synes er overflødige.

For det første vil jeg gerne sige, at det jo er sådan et blandingsforslag. Det var måske lidt lettere, hvis der var fremsat fem beslutningsforslag, men jeg ved godt, at det også er lidt rationelt at fremsætte dem sammen, og alting tager tid, men lad det nu ligge. Men overordnet set må jeg sige, at det er nogle dyre arbejdspladser, hvis det er det, der er fokus på. Hvis det er miljøet, der er fokus på, så kunne man sige, at det vender lidt anderledes, for det at føre miljøpolitik må som sagt godt koste penge.

Vi stiller os også tvivlende over for, om der inden for de områder her, som SF beskriver i deres beslutningsforslag, er størst behov for at sætte ind, når det gælder bekæmpelse af arbejdsløshed. Er det her, at de største arbejdsløshedsproblemer er, når det kommer til stykket, i kloakfirmaer osv.? Lige det med kloakkerne er faktisk et rigtig godt forslag, men det er bare ikke nok.

Kl. 17.50

Hvis kloakplanen fra 1994 skal gennemføres, skal der langt mere turbo på de næste 5 år. Faktisk er det sådan, at ifølge beregninger, hvis de ellers holder stik – beregninger om fremtiden er altid noget vanskeligt noget, og kloakkerne ligger et eller andet sted, hvor vi ikke rigtig kan se dem – skal der bruges 1,8 mia. kr. ekstra pr. år i 5 år for at nå op på det niveau, som var planen fra 1994.

Det er et stort problem, og det er også et miljømæssigt problem, og det skal vi under alle omstændigheder tage fat på.

Oprensning af giftgrunde kan man vel næppe være imod. Det er bare et spørgsmål om, hvornår tingene skal ske. Med hensyn til skovrejsning mener vi faktisk, at vi er godt i gang. Vi har sammen med regeringen for vel efterhånden et par år siden, halvandet måske, afsat midler til skovrejsning, specielt bynær skov og skov for at beskytte vandressourcerne, så det er altså et sted, hvor der er gang i den. Det er en hel del skov, som rejses, og for 175 mio. kr. kunne der selvfølgelig rejses en hel del mere, men vi mener nok, at det er i overkant.

Ud fra en helhedsbetragtning og i forhold til det antal arbejdspladser, der skabes ved det her forslag, kan Kristendemokraterne ikke støtte det, men som sagt mener vi bestemt ikke, at det er helt overflødigt.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Så er det hr. Ole Sohn, ordfører for forslagsstillerne.

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne starte med at takke hr. Mogens Nørgård Pedersen for dels at have forstået forslaget, dels at have forholdt sig til det. For pointen er sådan set relativt enkel.

For det første skal jeg måske lige indledningsvis sige, at forslaget her jo er et led i og et lille hjørne af den jobplan, som vi lagde frem omkring påsketid. Det er klart, at hvis SF's ambition om at skabe fuld beskæftigelse i Danmark var at skabe 3.000 arbejdspladser, så forstår jeg til fulde, at vi er berettiget til at modtage kritik.

Det her er et af fire elementer for at skabe 25.000 arbejdspladser oven i det antal arbejdspladser, som det internationale opsving, der er kommet til os, giver. Det synes vi sådan set ikke er for meget i 2004 og 2005.

Prøv engang at tænke på, at under den her regering er der skabt 40.000 flere arbejdsløse. Skulle det så være for ambitiøst at sige, at det vil vi godt halvere? Jeg forstår simpelt hen ikke, at man overhovedet kan tage den diskussion, men man kan diskutere elementerne i det, som hr. Mogens Nørgård Pedersen var inde på.

Men udgangspunktet må jo være: Er det ikke rimeligt, når vi har omkring 180.000 arbejdsløse, så at stille sig det spørgsmål. Vi ved, at landets vandledninger og landets kloakledninger er ved at forgå, og alle i Folketinget er enige om, at det skal løses før eller siden. Er det så ikke mest naturligt, at man tager fat på en sådan opgave, når arbejdsløsheden er høj?

Jeg kan simpelt hen ikke i min levende fantasi forestille mig, at nogen kunne finde på at sige, at nej, det skal vi ikke, altså bortset fra den borgerlige regering og Dansk Folkeparti. Jeg fatter simpelt hen ikke den logik, der siger, at det er bedre at give nogle ufinansierede skattelettelser, fordi det er væsentligt bedre end at få sat gang i at løse nogle af de opgaver, som i dag er uløste, men som vi ved skal løses, uanset hvilken regering der sidder.

Man kan skubbe problemerne foran sig og lukke øjnene for dem, og det er det, regeringen ønsker at gøre. Det er også o.k., men det har vi så også fået åbenbart i dag.

På samme måde som hr. Søren Søndergaard meget rammende illustrerede det der med giftgrunde: Ja, man renser en giftgrund, det er fint, men er der ti giftgrunde, hvad så med de sidste

ni? Når man har den ledige arbejdskraft, og man har ressourcerne til det, bør man selvfølgelig sætte det i gang. På samme måde kan man tage skovrejsning og grøn jobpulje og produktudvikling og forskning inden for renere teknologi. Det er sådan set det, der er pointen i det. Vi har nogle opgaver, hvor man kan sige, at her er nogle uløste opgaver, her er nogle investeringsforpligtelser, som samfundet har, og som man kan få gavn af på sigt. Vi har arbejdskraften til rådighed. Vi har oven i købet pengene til rådighed. Så er det et spørgsmål om politisk prioritering.

Kl. 17.55

Så ved jeg godt, at regeringen har prioriteret anderledes, for nu at tage fat i den måde, som hr. Jørn Dohrmann sagde det på: SF's forslag er bare et spørgsmål om, at statskassen skal betale en stor sum penge ud for at finansiere SF's forslag. Ja, det er sådan set en opgave, som skal løses. Og staten eller det offentlige kommer til at gøre det på en eller anden måde før eller siden, for de opgaver skal løses før eller siden. Det er faktisk også oven i købet opfattelsen; selv hr. Jørn Dohrmann ved, at de skal løses før eller siden.

Men hvad er det så, hr. Jørn Dohrmann har lagt stemmer til? Det er at bruge penge til skattelettelser, og finansministeren har med meget, meget, meget, meget små bogstaver i en meget, meget, meget lillebitte sætning inde midt i en lang sætning meddelt Folketinget, at man erkender, at de skattelettelser, som vi i dag får ind ad døren i form af nye skattekort, er ufinansierede.

Så hver eneste gang – det vil jeg gerne sige til de ordførere, som er her – I nu går ud og bruger pengene til rødvin eller køber en rejse til Spanien, sådan at I skaber job til den spanske tjener osv., så husk lige at sige til jeres børn og børnebørn, at det er dem, der skal betale det, for skattelettelserne er ufinansierede. Statsgælden bliver afdraget med 20 mia. kr. mindre, end det ellers ville være tilfældet. Det er det, som regeringen med Dansk Folkeparti har fået ud af deres måde at sætte arbejde i gang på. Det er at sige til vores børn og børnebørn, at I har værsgo at betale for det overforbrug, vi har, frem for at man bruger pengene til at investere i de opgaver, som skal løses før eller siden. Man burde i virkeligheden være en lillebitte smule flove over den måde, som man forvalter samfundets økonomi på. Det forventer jeg ikke at I skal være.

Til hr. Lars Barfoed: At sige om SF's forslag, både det her og det, vi diskuterede tidligere omkring investering i forskning, at det er overflødigt og et paradeforslag, siger altså mere om hr.

Lars Barfoed og Det Konservative Folkeparti end om forslaget. Jeg synes, at det er en fantastisk nonchalant indstilling at have til tilværelsen, når Velfærdskommissionen, når Det Økonomiske Råd, når alle økonomer uden undtagelse – lige bortset fra finansministeren og Venstres og De Konservatives og Dansk Folkepartis ordførere i diverse ordførerskaber – er fuldstændig enige om, at forudsætningen for, at vi kan skabe nye arbejdspladser til erstatning for dem, der forsvinder, er investering i forskning. Og så siger man, når der kommer et parti, der fremsætter forslag om det: Det er overflødigt, det er et paradeforslag. Jeg synes som sagt, at det siger mere om hr. Lars Barfoed.

Hr. Lars Barfoed sagde også, at SF bare vil tage penge fra folk og så lade staten bestemme. Ja, men det vil hr. Lars Barfoed da også, for før eller siden vil han da også sige til borgerne, at vi er altså nødt til at få nogle penge fra jer, for vi skal have repareret de her kloakledninger. De er ved at forgå under os. Det skaber forurening. Vi er nødt til at få repareret de vandledninger, for det rene vand fosser lige ud i grundvandet igen. Det er da spild af ressourcer.

Så på et eller andet tidspunkt kommer hr. Lars Barfoed og siger til borgerne: Vi er altså nødt til at have nogle penge fra jer, for vi skal have finansieret det her.

Man får ikke løst opgaven ved, at vi siger til borgerne, at I skal ikke betale så meget i skat. I skal have lov til at bruge pengene til, hvad I har lyst til.

Det får vi jo ikke løst de opgaver af, der skal løses. Så hr. Lars Barfoed kommer til at give svaret før eller siden.

Så vil jeg godt sige til den der i og for sig ret interessante debat for de tre, som har deltaget i nogle natteforhandlinger om en vandmiljøplan: Mage til talfusentasteri om en vandmiljøplan skal man lede længe efter. Jeg er godt klar over, at det er et forsøg på at afspore debatten, men for mig at se er det da et eklatant selvmål, som jo i virkeligheden dybest set bare dækker over, at regeringen er i grænseløs desperation, flankeret af Dansk Folkeparti, over, at dens miljøpolitik i den grad efterhånden ligner en olieindsmurt vadeugl i vandkanten.

Man ved jo godt, at regeringens miljøpolitik er i spåner. Befolkningen har da erkendt og opdaget, at den måde, som den her regering fører miljøpolitik på, er en skændsel og en skandale. Så det der med at komme med talfusentasteri og

tro, at det er noget, vælgerne bider på, er da for fattigt. Det kan man da ikke mene dybt alvorligt.

Kl. 18.00

Vi har fremsat forslaget om, hvordan man kan bruge miljøpolitikken, fordi vi vil prøve at være lidt kreative. Frem for kun at satse på miljø – det skal man selvfølgelig gøre for at skabe grundlag for et bedre og bæredygtigt liv, også selv om det enkelte steder midlertidigt ville koste arbejdspladser – synes jeg, det er en smule kreativt at spørge: Kan man ikke som supplement bruge miljøpolitikken til at skabe nye job, på samme måde som man kan kombinere på andre områder – det kan være en kombination af kultur- og erhvervspolitik, det kan være investering i forskning osv.? Det er det, vi har gjort.

Formålet med forslaget har dybest set været at konstatere det, vi sådan set godt vidste i forvejen: Skal der skabes fornyelse i samfundet, skal der skabes investeringer i fremtiden, og skal der tages ansvar for fremtiden, er det rart at konstatere, at det er hos oppositionen – Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Enhedslisten og sådan set også Kristendemokraterne, selv om de isoleret set ikke helt kan støtte forslaget – ansvarligheden findes, og at det er oppositionen, der skal foretage investeringerne i fremtiden. Jeg synes, regeringen og Dansk Folkeparti har udstillet sig selv, det har sådan set også været en del af formålet med beslutningsforslaget, så også derfor synes jeg, det har været en god og konstruktiv debat.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Efter denne lange, hule tale må vi hellere få noget seriøsitet ind i debatten igen.

Jeg synes, det er hult at høre hr. Ole Sohn sige, at der er 180.000 arbejdsløse, når vi ved, at SF's og resten af venstrefløjens vandmiljøplan vil medføre 27.000 ekstra arbejdsløse, og man kommer med et forslag som det, vi ser her. Må jeg spørge hr. Ole Sohn: Hvor mange arbejdsløse kloakarbejdere er der i dag, hvor mange arbejdsløse entreprenører er der i dag, og hvor mange af dem vil komme i gang? Det må man da have undersøgt, inden man stiller sådan nogle krav.

Så vil jeg også spørge hr. Ole Sohn: Er det ultimative krav? SF har mange gange givet offentligt udtryk for, at man vil i regering og have ministerposter. Kan vi tage for givet, at det her er ultimative krav, lige så vel som man havde ultimative krav med til vandmiljøplanforhandlin-

gerne? Er det her så ultimative krav til den nye regering, hvis vi får en sådan om 20 år?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg kan sige til hr. Jørn Dohrmann, at der skal ikke meget regneri til for at konstatere, at vi har lavet et forslag, som går et lille bitte skridt i den rigtige retning og giver omkring 3.000 arbejdspladser. Der er langt, langt flere ledige jord- og betonarbejdere, end der skal til for at løse de opgaver, forslaget skaber, men det er et lille skridt på vejen. Der er uløste opgaver, som skal løses før eller siden, så der er rigeligt med arbejdskraft.

Jeg ved ikke, om hr. Jørn Dohrmann er opmærksom på, at arbejdsløsheden i SiD langt overstiger landsgennemsnittet, og når vi har 180.000 arbejdsløse, mener jeg, at man har en forpligtelse til at sætte gang i noget og løse netop de opgaver, som er uløste, men som skal løses før eller siden. Det bliver selv hr. Jørn Dohrmann på et eller andet tidspunkt nødt til at forholde sig til, og sandsynligvis vil han også give sin støtte til det. Jeg kan ikke forestille mig andet.

Jeg går ud fra, at hr. Jørn Dohrmann har forståelse for, at det vil være lidt vanskeligt for andre end de to, som har deltaget i vandmiljøplanen og stadig er tilbage i salen, at diskutere, hvad der er foregået på et lukket forhandlingsmøde. Men hr. Jørn Dohrmann ved udmærket – det er også kommet frem i dag – at alt det talfu-sentasteri anerkender jeg overhovedet ikke, for det er særdeles useriøst, og det er det rene nonsens at diskutere på den måde.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Vi forholder os altså bare til fakta, og at man ikke ønsker at deltage i de forhandlinger er op til en selv.

SF siger, at de ting, som er nævnt i forslaget, skal løses, og at der skal en ny grøn jobpulje til for at gøre det, men det kan jeg slet ikke se. Jobpuljen har udspillet sin rolle, og jeg kan ikke forstå, at man kan påstå, at det er opgaver, der skal løses.

Det, vi ønsker at gøre i denne sammenhæng, er at skabe rigtige job, bl.a. ved at tillade etablering af nogle nye sommerhusgrunde, som virkelig giver arbejde til tømrere, elektrikere, VVS-arbejdere og entreprenører. De får virkelig arbejde på den måde, men det får de ikke ved at give

statsstøtte til nogle enkelte ting, som man gjorde med den grønne jobpulje. Vi vil have reelle arbejdspladser, og det har vi bl.a. gjort med forårspakken. Det er rigtige arbejdspladser, og det må SF da også kunne lære noget af.

Kl. 18.05

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg kan konstatere, at vi er dybt uenige. Vi har fremsat forslag om at bruge miljøpolitikken til at skabe nye job, og så kommer hr. Jørn Dohrmann med et illustrativt eksempel på, at Dansk Folkeparti gerne vil skabe job på bekostning af miljøet. De to ting hænger jo ikke sammen, det tror jeg selv hr. Jørn Dohrmann kan se.

De job, vi vil skabe, er fuldstændig ordinære, og der er intet ureelt i dem. Jeg går ud fra, at en jord- og betonarbejder eller en kloakarbejder bliver ansat på ordinær vis hos en privat entreprenør, så det skaber oven i købet privat beskæftigelse. Det private erhvervsliv bliver fremmet ved at løse en samfundsnyttig opgave, som skal løses før eller siden, og hvis man ikke løser den, når der er høj arbejdsløshed, hvornår søren skulle man så løse den?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det er angående den grønne pulje: Kan hr. Ole Sohn bekræfte, at ved nedlæggelsen af den grønne pulje satte man Det Grønne Center i en meget klemt situation med hensyn til de udviklingsting, som de havde i gang, både på frugtområdet og angående plantefibre? Det vil være en kærkommen gave til dem, hvis der blev genindført en grøn pulje, for vi ved jo, at på Lolland-Falster, hvor det center ligger, vil arbejdsløsheden stige med ca. 700 inden årets udgang.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Ja, der er ingen tvivl om, at når regeringen og Dansk Folkeparti nedlagde den grønne jobpulje, var det af ideologiske grunde, fordi man ikke ville have, at der blev skabt nogle nye, varige og konstruktive job, som havde sammenhæng med miljøet. Det var en bevidst ideologisk beslutning, der var slet ikke nogen hverken miljømæssige, beskæftigelsesmæssige eller samfundsøkonomiske argumenter for at nedlægge puljen. Det var ren ideologi, og hr. Ole Vagn Christensen har med sit eksempel illustreret, hvilke gode initiativer der blev taget, og hvilke gode, ordinære,

miljøvenlige job, der blev skabt, men som blev slagtet af regeringen og Dansk Folkeparti af ideologiske grunde.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Det lyder, som om regeringen slet ikke ønsker job på miljøområdet, men jeg vil godt bede hr. Ole Sohn om at dokumentere sin påstand om, at det ikke er tilfældet. Jeg mener nemlig, at både miljøministeren og jeg understregede i vore taler, at de ting, som bliver foreslået her, er i gang.

I 2004 giver forårspakken 11 mia. kr. til beskæftigelse, og i 2005 bliver der givet 9 mia. kr., som kan styrke beskæftigelsen. Er der forskel på de job, som SF vil etablere, og dem, regeringen vil etablere? Er der forskel på de mennesker, der kommer i arbejde? Vi vil jo begge to etablere job, så jeg forstår ikke det, hr. Ole Sohn siger, og jeg mener, at hr. Ole Sohn bør dokumentere sin påstand.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jamen det vil jeg da meget gerne gøre. Finansministeren har selv dokumenteret det over for mig, og jeg vil gerne give hr. Eyvind Vesselbo svaret.

Den dårligst tænkelige måde at skabe nye job på er med skattelettelser, hvorimod det, der hedder offentligt forbrug og offentlige investeringer, giver mange gange flere nye job, som det bl.a. er illustreret med forslaget. Nu kan jeg ikke huske tallene i hovedet, og jeg har dem ikke lige her, men det er mange gange flere. Jeg tror, det er noget i retning af, at for hver milliard kan man skabe 200 varige job med skattelettelser, mens det er 1.500 med offentlige investeringer.

Det er helt åbenlyst, og det er ikke bare noget, jeg siger. Finansministeren har meddelt os det i et svar, og det er på baggrund af finansministerens oplysninger, vi har kreeret forslaget her for at vise, at her kan man gøre noget konstruktivt uden at øde pengene væk til skattelettelser, som er ufinansierede – det har finansministeren også dokumenteret over for Folketinget – og som vores børn og børnebørn skal betale for os. Det synes jeg godt nok er usselt.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg fik ikke helt svar på pointen i mit spørgsmål. Vil hr. Ole Sohn benægte, at der bliver foretaget kloakreoveringer i øjeblikket, og at kommuner-

ne fremover, som hr. Mogens Nørgård meget rigtigt sagde, skal fordoble beløbet fra 0,9 mia. kr. til 1,8 mia. kr.? Vil hr. Ole Sohn benægte, at der foregår renovering af vandledninger? Vil hr. Ole Sohn benægte, at der er kommet en låneordning, så man kan få oprenset sin grund? Og vil hr. Ole Sohn benægte, at der er sat penge af til skovrejsning? Det var bare det, jeg spurgte om, og hvis hr. Ole Sohn benægter det, må det enten være på grund af manglende viden, eller fordi hr. Ole Sohn har en anden dagsorden.

Kl. 18.10

Så har jeg lige et spørgsmål til. Hvorfor står der i forslaget bemærkninger, at det vil betyde 1.300 færre arbejdsløse i 2004? Hvorfor står der ikke 1.300 flere job? Der er jo en forskel.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Til det første vil jeg sige, at jeg har det altså sådan, at jeg gider ikke bruge tid på at diskutere fakta, for det synes jeg er helt åndssvagt – hvis man må bruge sådan et ord her. Nå, men om sig selv må man vel gerne sige det.

En gang imellem foregår der en diskussion om, hvorvidt der kommer et økonomisk opsving eller ej. Det har vi aldrig benægtet, at der kommer et opsving, og vi har heller aldrig benægtet, at der bliver lavet kloakker i dag, for det ville da være helt, helt vanvittigt. Jeg bor i øvrigt selv i et kvarter, hvor jeg næsten ikke kan komme ud ad min gadedør på grund af kloakrenoveringer. Pointen er bare, at opgaven er simpelt hen enormt stor, og den skal løses inden for en 10-års-periode, så kadencen skal sættes væsentligt op.

Til det andet vil jeg sige til både hr. Eyvind Vesselbo og hr. Jørn Dohrmann: Jeg er fuldt opmærksom på, at den sproglige formulering af forslaget ikke er til 13 med pil opad. Der står, at det giver færre arbejdsløse, men det er selvfølgelig øget beskæftigelse, vi taler om.

Så glemte jeg for at svare hr. Jørn Dohrmann på, hvad vi vil presse regeringen til angående vindmøller. Det er sådan set ikke regeringen, der betaler, det er jeg fuldstændig enig i. Regeringen er blevet presset til at åbne mulighed for, at vindmølleindustrien kan fremmes mere, end den har ønsket, men det er jo noget helt andet.

Den tekniske udformning af forslaget tager jeg ansvaret for, og den kritik, regeringen er kommet med, er fuldt berettiget. Men det er sådan set også det eneste, som har været berettiget i denne debat.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Så er det miljøministeren.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Der har været en lang debat om beslutningsforslaget, og den har jeg sådan set ikke tænkt mig at blande mig i. Jeg er bare nødt til at sige, at når hr. Ole Sohn kommer med nogle betragtninger, er jeg selvfølgelig nødt til at berigtige dem, når jeg ikke mener, de er i overensstemmelse med de faktuelle forhold.

Jeg må sige til Hr. Ole Sohn, at når man diskuterer den grønne jobpulje, kan man have en ideologisk holdning til den. Jeg er blandt dem, der siger, at de mennesker, der arbejdede med den, har gjort en god gerning, og at der var nogle politikere, der besluttede, at de skulle gøre det. Men når man siger, at den er fjernet af ideologiske grunde, vil jeg bare sige til hr. Ole Sohn, at vi har jo lov til at vurdere, om de forudsætninger, der lå for puljens oprettelse, var de samme på det tidspunkt, hvor vi kom i regering, og som jeg også redegjorde for i mit indlæg, var vi helt klart ikke af den opfattelse. Den økologiske frisør fik f.eks. 338.000 kr., paradigmatbutikken med eksklusivt økologisk tøj fik 750.000 kr., og Foreningen til fremme af bæredygtigt design fik 1,8 mio. kr. i drifts- og projektstøtte over 4 år. Det er eksempler på ting, der var relateret til puljen.

Jeg synes, hr. Ole Sohn er nødt til at anerkende, at regeringen har lov til at mene, at den hellere vil fokusere på det, man kunne kalde ordinære arbejdspladser, og det var sådan set bare det, vi gjorde. Vi kan tage en diskussion om, hvordan arbejdsløsheden var osv., men mange sagde, at meningen med jobpuljen var at sætte skub i tingene, og nu syntes man sådan set, det var sket. Derfor vurderede vi, at vi gerne ville bruge pengene til noget andet.

Så er jeg nødt til at bruge lidt tid på at sige, at kloakkerne havde jeg faktisk også med i min kommentar til beslutningsforslaget. Kloakker er jo brugerfinansierede, så når kommunerne får deres kloakker renoveret, sker det ved brugerbetaling. Selvfølgelig renoverer kommunerne deres kloakker, og jeg kan kun have den bedste formening om, at da den tidligere miljøminister i 1994 indgik en aftale med KL på frivillig basis, var det, fordi Socialdemokratiet dengang mente, at det var den rigtige vej at gå. Jeg har sådan set bakket min forgænger op og sagt, at det fortsætter vi med, for det synes jeg er fint. Men man skal bare huske, at der er tale om brugerbetaling.

Man kan selvfølgelig godt sige: Nej, det skal være støttet. Nu tager vi en hel masse borgere, som har ordnet deres kloakker og har betalt for det over deres kloakbidrag, og de skal være med til at betale nogle steder, som de ingenting har med at gøre. Men hvori består det rimelige i det? Er det ikke sådan, at man bør belønne dem, som sørger for, at tingene er i orden, og at de, der ikke har dem i orden, må komme i gang med at få det gjort?

Kl. 18.15

Jeg ved ikke, om hr. Ole Sohn mener, der skal nogle andre redskaber, nogle andre værktøjer til, men det må vi jo så diskutere. Jeg synes bare ikke, det er rigtigt, at alle skatteborgere skal være med til at betale de steder, hvor der ikke er renoveret, når vi ved, det er brugerbetalt, og nogle har sørget for, at tingene er i orden. Det er i sandhed rigtigt, når hr. Ole Sohn siger, at forholdene er meget forskellige ude omkring i landet. Men det er en kommunal opgave, og der er en brugerbetaling.

Jeg ved ikke, om jeg gør hr. Ole Sohn uret – det håber jeg ikke – men jeg synes, jeg hørte hr. Ole Sohn udtrykke sig sådan i et svar til hr. Jørn Dohrmann, at det fortæller jo meget, meget godt, hvad Dansk Folkeparti mener, når de ved behandlingen af et beslutningsforslag, der handler om at skaffe job i forbindelse med miljøpolitikken, foreslår noget, der ødelægger eller generer miljøet, nemlig etablering af sommerhusgrunde.

Det er jo ikke korrekt, og det må være, fordi man ikke kender forslaget. Forslaget siger helt klart, at grundene skal ligge bag de eksisterende sommerhusområder, at der skal tages hensyn til, at de ikke på nogen måde generer naturen og miljøet, og at man i øvrigt skal indsende en plan, som viser, hvordan de kan indpasses. Ud over det skal man for at få andel i de maksimalt 8.000 grunde kunne godtgøre, at de har en lokaløkonomisk effekt, og her er jeg enig med hr. Ole Vagn Christensen i, at f.eks. Lolland-Falster er et godt sted. Jeg ved godt, der er nogle steder, man ikke er så glade for at blive kaldt yderområder, men der er altså nogle områder, hvor man har behov for vækst, og sommerhusforslaget giver forudsætninger for det.

Jeg mener faktisk, at hr. Ole Sohn i forbindelse med og forlængelse af sin tale kunne have omtalt sommerhusforslaget og sagt, at det er et eksempel på et forslag, som SF kan støtte, fordi det tager hensyn til naturen og miljøet og samtidig er godt for befolkningen. Det er godt for bør-

nefamilierne, det generer ikke noget i naturen, tværtimod, og som formanden for Det Skæve Danmark har sagt, giver det også en chance for, at den lokale brugs eller det enkelte indkøbssted, der er tilbage, kan bevares. Alt i alt er det sådan set et godt forslag, og derfor vil jeg håbe, at hr. Ole Sohns parti vil støtte det, når det kommer til endelig afstemning i Folketinget.

Jeg vil ikke kommentere det længe, men det er fristende, når hr. Ole Sohn siger, at regeringens miljøpolitik ligger i ruiner, for så får man lyst til at spørge hr. Ole Sohn: Det var vel ikke muligt at få et par eksempler? Jeg er helt sikker på, at så bliver det temmelig svært.

Det er tankevækkende, når man ser på, hvad regeringens miljøpolitik i grunden omhandler. Vi har netop vedtaget en naturbeskyttelseslov, der er strengere end den naturbeskyttelseslov, som SF, så vidt jeg husker, støttede, dengang den blev vedtaget. Vi har lige fået en ny skovlov, der er strengere end den tidligere, vi har lige sendt en ny habitathandlingsplan på banen, og som vi skal, bruger vi mange midler på kemikalieområdet. Vi har udpeget 254 habitat- og fuglebeskyttelsesområder og bestået den eksamen i Bruxelles, som den tidligere regering dumpede til. Vi rejser skov, og vi laver nationalparker, så jeg spørger bare hr. Ole Sohn: Er det ikke lidt svært at sige her fra talerstolen, at miljøpolitikken ligger i ruiner?

Jeg ved ikke, om hr. Ole Sohn en anden gang inddrager hele den danske befolkning, som han gjorde, da han sagde, at det er simpelt hen sådan, at hele den danske befolkning har gennemskuet regeringens miljøpolitik. Jeg synes, den sammenligning, der blev brugt, er en dårlig sammenligning, for det er faktisk meget, meget alvorligt for naturen, hvis fugle bliver indsmurt i olie, og jeg synes, man skulle afholde sig fra at bruge sådanne eksempler i en sammenligning. Hvis jeg kender hr. Ole Sohn rigtigt, er han også af den opfattelse, at det er meget, meget, meget forkasteligt, at fugle kan blive smurt ind i olie, og jeg synes i hvert fald ikke, man skal sammenligne med nogen miljøpolitik i den forbindelse.

Må jeg slutte med at sige, at når talen er om regeringens forårspakke, anerkender jeg, at man kan være uenig om skattelettelser og om, hvordan og hvorledes tingene skal gøres. Det ved jeg at hr. Ole Sohn diskuterer, også i andre sammenhænge, så det skal jeg nok lade være med at blande mig i. Men jeg synes bare, at når jeg har givet en besvarelse, hvor jeg har forklaret, at forårspakken er et aktiv i forbindelse med skabelse

af arbejdspladser, synes jeg i hvert fald, man lige skulle nævne, at forårspakken også giver bedre muligheder for opkvalificering og uddannelse til de kortuddannede ledige med mere end 1 års ledighed, altså også de SiD-medlemmer, hr. Ole Sohn nævnte. Der gives 100 mio. kr. mere til efteruddannelse af kortuddannede på strategiske beskæftigelsesområder, der gives 100 mio. kr. for at skabe bedre muligheder for uddannelse til nyledige, f.eks. i forbindelse med store fyringsrunder, der gives 50 mio. kr. for at give kommunerne bedre muligheder for at sikre, at unge kontanthjælpsmodtagere får en uddannelse osv.

Kl. 18.20

Jeg synes, vi skal samle kræfterne og prøve at hjælpe hinanden. Jeg kan godt forstå, hr. Ole Sohn kan være lidt mistrøstig over, at vi ikke støtter beslutningsforslaget, men jeg mener faktisk, at vi allerede har taget en lang række af de initiativer, der er nævnt i forslaget. Vi kan være lidt uenige om, hvordan og hvorledes tingene passer sammen, men samlet set vil jeg sige, at jeg synes faktisk regeringen gør en stor indsats på området, og det vil vi fortsætte med.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil godt spørge ministeren, om han er enig i den udlægning, SF lagde ud med, nemlig at embedsmændene fuskede med tallene i den første beregning, hvor der blev sagt, at det ville koste op til 27.000 arbejdspladser. Er ministeren enig med SF i, at embedsfolkene fuskede med tallene, eller var de udregnet korrekt efter oplysninger, man havde fået fra venstrefløjen?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg er godt klar over, at nu kommer vi ind i en debat, som har fyldt godt op i dag. Men jeg vil bare sige, at min opfattelse er klar, og jeg var jo med ved forhandlingerne.

Jeg mener, at forslaget var stillet på forskellig baggrund af de forskellige partier. Jeg forstod bagefter, at nogle partier agtede at gennemføre det, hvis de engang kom i regering, mens andre partier, f.eks. Kristendemokraterne, sagde, at forslaget også blev stillet for at få forhandlingen i gang og komme ind i en proces, hvor tingene bevægede sig. Sådan oplevede jeg det.

Så vil jeg bare sige, at de medarbejdere, der senere regnede på tallene, også gjorde det, dengang jeg selv var med til at diskutere vandmiljøplan II, altså medarbejdere fra Fødevarøkonomi-

Institut, DMU osv. Der kom senere en korrektion, og vi fik et nyt papir, hvor partierne gjorde opmærksom på, at der var nogle ting, de gerne ville have beregnet på en anden måde, og det fik de så. Men jeg vil bare sige, at jeg mener helt klart, at embedsmændene har gjort alt, hvad de kunne for at regne det ud på den bedste måde, alt efter de forskellige forslag.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil starte med at korrigere hr. Dohrmann. Jeg har på intet tidspunkt anklaget og kunne aldrig drømme om at anklage embedsmænd her fra Folketingets talerstol. Jeg sagde udtrykkeligt, at hr. Dohrmann havde gjort sig skyldig i talfusentasteri, og at det var ligegyldigt for debatten, men jeg anklager under ingen omstændigheder embedsmændene, for de har ingen muligheder for at forsvare sig.

Jeg er i øvrigt heller ikke mistrøstig, for jeg sagde udtrykkeligt, at jeg er helt sikker på, at forslaget ikke bliver vedtaget. Men jeg synes sådan set, det var en god debat, netop fordi den delte Folketinget – hvem er det, der vil gøre noget, og hvem er det, der ikke vil gøre noget? Det synes jeg sådan set var opløftende, for så får man da en politisk debat før den valgkamp, der står for døren.

Jeg vil også gerne give én indrømmelse til miljøministeren. Den er ikke stor, men den er der. Forårspakkens element med bedre muligheder for de kortuddannede til at få uddannelse er god. Den er et skridt i den rigtige retning, og det støtter SF selvfølgelig.

Ellers vil jeg bare sige om den grønne jobpulje, at selvfølgelig var det ideologi, og det var da også ideologi, da vi oprettede den. Det var på den måde, vi gerne ville skaffe arbejde, men det ville andre ikke være med til. De vil hellere give landbrugsstøtte eller skibsværftsstøtte, og sådan er det jo, når der er forskellige ideologiske holdninger.

Det er det samme med sommerhusene. Vi ser forskelligt på tingene, det er ideologi, og hvorfor skal vi dog være kede af at have nogle holdningsmæssige debatter? Det synes jeg da kun er sundt og dejligt, det er da opmuntrende.

Med hensyn til at miljøpolitikken ligger i ruiner, var det sådan set nærmest en henvisning til opinionsmålinger af, hvordan befolkningen ser på det. Jeg går ud fra, at regeringens egne interne opinionsmålinger viser det samme, men i

hvert fald de offentlige viser jo, at det er ikke her, regeringen har den højeste score.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt): Jeg vil gerne svare på, hvad vi vil give i landbrugsstøtte osv. med midlerne fra den grønne jobpulje, men jeg har nu sjældent hørt, at de to ting er blevet kædet sammen. Jeg er fuld af anerkendelse af de mennesker, der arbejdede med de projekter, men jeg mener bare, at nogle af projekterne aldrig skulle have været besluttet politisk.

Så vil jeg selvfølgelig kvittere for opbakningen, og hvis hr. Ole Sohn får ordet igen, kunne jeg måske også få opbakning til punkt 2, nemlig mere efteruddannelse til kortuddannede på strategiske beskæftigelsesområder, for det er jo et yderligere punkt i forårspakken.

Så er jeg meget glad for, at det ikke er på grund af indholdet af regeringens miljøpolitik, hr. Ole Sohn mener, den ligger i ruiner. Det er alene på grund af den måde, nogle omtaler den på, og der er jo en væsentlig forskel, så jeg vil gerne kvittere for, at det er ikke længere er indholdet, der bliver angrebet. Jeg er nemlig af den opfattelse, at først når alle kender indholdet fuldt ud – og det er en svær opgave, for der er måske nogle, der har en interesse i at fremstille det, som om det er en anden miljøpolitik end den, vi rent faktisk fører – vil alle kunne se, at det er en rigtig god miljøpolitik.

Kl. 18.25

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Miljøministeren må gerne sige til enhver af sine ministerkolleger, at kommer regeringen med et fornuftigt forslag, uanset på hvilket område det er, støtter SF det. Det giver jeg ubetinget tilsagn om. Sådan har vi altid været, og sådan skal det være.

Med hensyn til miljøpolitikken, karakteren af den og hvordan regeringen har forvaltet miljøet, tror jeg bare, jeg vil sige meget stilfærdigt til miljøministeren, for at vi ikke skal blive uvenner: Jeg tror, vi er lidt uenige, og jeg er ret sikker på, at når der kommer en anden regering, vil der – uanset hvordan den bliver skruet sammen – blive satset væsentligt mere på miljøfremme, fordi det ikke alene er nødvendigt for at skabe ny beskæftigelse, men også for at skabe en bedre fremtid.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg har et punkt mere, for der bliver jo også bedre mulighed for uddannelse af nyledige, f.eks. i forbindelse med store fyringsrunder. Der bliver givet 50 mio. kr., det kan vi vel også blive enige om. Jeg synes sådan set, der går meget godt, og hvis vi kan fortsætte lidt med det, ender det vel med, at vi kan blive enige om forårspakken.

Så vil jeg bare sige til hr. Ole Sohn, at hr. Ole Sohn skal ikke optage det særlig negativt, at hr. Ole Sohn har svært ved at finde eksempler. Jeg noterede mig, at jeg ingen eksempler fik, men det skal hr. Ole Sohn ikke tage særlig tungt. Det er helt normalt for mig som miljøminister, at når det gælder om at komme med eksempler på, at regeringens miljøpolitik ikke er god, kniber det gevaldigt, så det er helt i orden, at det også gør det her i dag.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg tror faktisk, ministeren har helt ret i, at det er ikke hele befolkningen, som har gennemskuet regeringens miljøpolitik. Jeg tror, der stadig er folk, som tror, at regeringen fører en god miljøpolitik, men jeg tror også, de bliver færre og færre. F.eks. tror jeg, at den holdning, regeringen har til at sprede genmanipulerede afgrøder ud på danske marker, og det at man reelt intet gør ved, at folk får udslet og eksem osv. af kemikalier i hårfarvningsmidler og den slags ting, er med til at give folk forståelse af, hvad der er det reelle indhold i regeringens miljøpolitik.

Men det, jeg egentlig vil spørge om, er, om ministeren kan bekræfte, at den udlægning, som ministeren har af diskussionen om vandmiljøplanen og de 27.000 job, der vil gå tabt, deles af tre af de partier, der deltog i forhandlingerne, hvorimod de fem andre partier, der deltog i forhandlingerne, er uenige i miljøministerens udlægning. Kan miljøministeren ikke bekræfte det?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg tror, hr. Søren Søndergaard begår en fejltagelse her.

Jeg er i den heldige situation, at jeg har det stykke papir, der blev sendt fra de pågældende partier over til ministeriet, og hvor der står, hvilke korrektioner man gerne ville have foretaget i det første forslag. De korrektioner fik man, og selv med de korrektioner viste det sig, at der vil-

le gå et sted mellem 7.000 og 15.000 arbejdspladser tabt. Det tror jeg ikke at nogen vil modsige, for det står i hvert fald i det papir, man selv sendte over. Jeg bad også dengang om at få at vide, hvad det helt præcis var, der skulle ændres, så jeg ikke blev taget til indtægt for de ændringer, og jeg vil kvittere for, at det også kom til at gå sådan.

Så vil jeg bare sige om genafgrøderne, at jeg ved jo godt, at Enhedslisten ikke kom med i det forlig, det blev indgået mellem SF, De Radikale, Socialdemokratiet og regeringspartierne. I dag kan hr. Søren Søndergaard selvfølgelig føle sig lidt stødt over, at han ikke kom med i det, men det er ikke sådan, at man kan sige, at der er mange, der ikke er med. Det er jo et stort, bredt flertal, fødevareministeren har indgået forlig med.

Angående kemikalier vil jeg gerne sige, at der er aldrig brugt flere penge på kemikalieområdet, end der bliver brugt nu. Det er os, der støtter og forbedrer det Reach-forslag, der er kommet fra Kommissionen, så kemikalier er højt prioriteret, og det kan man også se af det, vi gør, når der er tale om hormonforstyrrende stoffer osv.

Jeg er altså nødt til at sige til hr. Søren Søndergaard, at der er ikke noget, der beviser, at regeringen fører en dårlige miljøpolitik. Miljøpolitikken er faktisk bedre, end den nogen sinde har været.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det er helt bevidst, når Enhedslisten ikke ønsker at være med til at sprede genmanipulerede afgrøder ud på danske marker. Vi ønsker ikke at underlægge os EU, heller ikke når det gælder spørgsmålet om at bekæmpe skadelige stoffer i hårfarvningsmidler og hårfjerningsmidler, der giver folk alvorlige skader, eksem osv. Man kan konstatere, at de er der, og man kan konstatere, at regeringen klynker og siger, at nu må vi håbe, EU gør noget. Men Danmark er jo ikke i stand til at gøre noget selvstændigt. Der er kun klynk og håb om, at EU på et tidspunkt klarer problemerne.

Så er jeg glad for, at miljøministeren bekræftede, at hvad angår de 27.000 job, som skulle gå tabt i forbindelse med forslaget til vandmiljøplan, er der tre partier, der støtter ministerens udlægning, og der er fem partier, der er uenige i ministerens udlægning.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg tror, jeg må sige helt klart til hr. Søren Søndergaard, at det får hr. Søren Søndergaard meget svært ved at finde belæg for. Jeg tror, hr. Søren Søndergaard skal opsøge sin kollega, der er miljøordfører, men jeg kan sige, at jeg fik sendt et brev over, hvor partierne meddelte, at man ønskede at få lavet nogle korrektioner af den første udregning. Men det fremgik klart af den første udregning og lige så klart af den anden, at uanset hvilket af forslagene, der var tale om, ville det koste et anseligt tusindtal arbejdspladser.

Så må jeg sige, at det, hr. Søren Søndergaard siger om kemikalier, er jo ikke rigtigt. Jeg tager gerne debatten, når jeg har lidt mere end 1 minut, men det er faktisk en kæmpeindsats, Miljøstyrelsen gør på kemikalieområdet. Vi afsætter rigtig mange penge til kemikalieområdet, det er højt prioriteret, og der er aldrig nogen sinde blevet brugt så mange penge, så det hjælper ikke noget, at hr. Søren Søndergaard bare bliver ved med at sige noget andet.

Endelig sagde hr. Søren Søndergaard om genkompromiset, at der er jo ikke så mange med, der er kun ganske få. Men det er jo ret mange partier, der er med i det forlig. Jeg forstår, at hr. Søren Søndergaard ikke er med i det, men det må hr. Søren Søndergaard ordne en anden gang med dem, der har med det at gøre.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg er glad for miljøministerens udlægning, for da vi forlod vandmiljøplanforhandlingerne, viste resultatet, at det, man kunne miste, var 7.000 arbejdspladser. Det har ministeren bekræftet, og det er jeg meget glad for, men anser ministeren det for at være en umulighed at skabe 7.000 nye arbejdspladser inden for det store område, når man begynder at tage ny teknologi og nye produkter i brug og omlægge produktionerne? Anser ministeren det for at være en umulighed?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg må sige, at jeg har ingen grund til at tro, at man kan gøre det, og jeg vil også gerne sige, at jeg sagde 7.000-15.000, fordi der var to udregninger.

Den første udregning, hvor jeg selv spurgte, hvordan den skulle forstås, kom frem til, at mellem 17.000 og 27.000 arbejdspladser ville gå tabt, og den næste kom frem til et sted mellem 7.000

og 15.000, efter at partierne havde ønsket at korrigere deres beregninger. Sådan var det bare. Hele forudsætningen for beregningen blev korrigeret, og derefter var tallet mellem 7.000 og 15.000.

Jeg forstår måske ikke helt den socialdemokratiske arbejdsmarkedspolitiske ordfører. Der tales om et tab på 7.000 arbejdspladser, forslaget her giver 3.000, og jeg synes, hr. Ole Vagn Christensen må mene, at det er meget at tabe mellem 7.000 og 15.000 arbejdspladser på et forslag om vandmiljøplan III, ja, måske flere. Det synes jeg altså er utrolig mange, og jeg har ingen grund til at tro, at man kan erstatte de arbejdspladser inden for det område.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Ministeren har selvfølgelig lov til at have den opfattelse, at man ikke kan lave nogle fornuftige omlægninger eller udvikle nogle fornuftige teknologier, som kan give nogle flere arbejdspladser. Men det, der er væsentligt for os, er sådan set, at de 27.000 var altså resultatet i det første oplæg, og efter forhandlinger og drøftelser nåede man frem til, at det var 7.000 arbejdspladser, så er det ikke lidt vildledende at køre frem med de 27.000 som et spøgelse? Da man forlod drøftelserne med ministeren, var de 7.000 altså også inde i billedet.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg er nødt til at sige, at det er helt forkert. De første beregninger viste klart mellem 17.000 og 27.000 arbejdspladser, derefter sendte man et brev over til os, hvor man ønskede at korrigere nogle af forudsætningerne, og så landede man på 7.000-15.000 arbejdspladser. Men jeg tror nok, at de fleste mennesker, som er ude på arbejdspladserne, synes, at uanset om vi taler om mellem 7.000 og 15.000 arbejdspladser eller om mellem 17.000 og 27.000 arbejdspladser, er det altså mange arbejdspladser. Jeg ved ikke, hvor mange der følger udsendelsen, men jeg tror simpelt hen, at de også mener, det i alle tilfælde er mange arbejdspladser.

Jeg er nødt til at sige til hr. Ole Vagn Christensen, at det hjælper jo ikke slagteriarbejdere ret meget, hvis man kan lave højteknologiske miljøjob, for jeg tror, det bliver meget svært for dem at få de job. Jeg tror, hr. Ole Vagn Christensen skal gøre sig gældende over for den tanke, der er

i dele af Socialdemokratiet om at gennemføre en vandmiljøplan III, der vil kræve så mange arbejdspladser, for jeg tror, hr. Ole Vagn Christensen kan gøre en god indsats for at forhindre det.

Kl. 18.35

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Grete Schødts):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 195:

Forslag til folketingsbeslutning om en handlingsplan for Danmarks natur.

Af Elsebeth Gerner Nielsen (RV) og Martin Lidegaard (RV).

(Fremsat 23/4 2004).

Den fg. formand (Grete Schødts):

Som tidligere meddelt udgår denne sag af dagsordenen for mødet i dag.

Den sidste sag på dagsordenen var herefter:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 198:

Forslag til folketingsbeslutning om en indbudsordning til sikring af bestående og nye skovværdier.

Af Jørn Jespersen (SF) m.fl.

(Fremsat 23/4 2004).

Den fg. formand (Grete Schødts):

Som tidligere meddelt udgår denne sag af dagsordenen for mødet i dag.

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Grete Schødt):
Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen,
torsdag den 27. maj 2004, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til
den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 18.36.
